

1/1

*Telkens als je water ziet,
denk aan mij zonder verdriet
zoals ik ben, zoals ik was.*

*'t Is goed geweest, ik ga alvast
voor altijd met de stroming mee,
deel uitmaken van de zee
op de golven in de wind,
'k was je man, vader en vriend.*

*M'n laatste reis, ik ga voorgoed,
m'n laatste wens vervuld, ik groet.
Dus, telkens als je water ziet,
denk aan mij en heb geen verdriet.*

1/2

*Het is tijd voor mij om te gaan
nu geen tranen meer
kijk naar de hemel en geloof
eens zien wij elkander weer.
Tijd voor mij jou te verlaten
geen verdriet meer en geen pijn
kijk naar de regenboog en weet
ik zal er altijd zijn.
Het zal niet eeuwig duren
eens komt er een moment
dat ik je weer zal vasthouden
dat je weer bij me bent.
Tijd voor ons om afscheid te nemen
droog je tranen nou
kijk 's avonds naar de sterren
weet dat ik van je hou.
Denk aan mij en wens mij
altijd heel dicht bij
praat met mij, verdring de pijn
ik zal er altijd voor je zijn.*

1/5

*De kaars leek bijna eindeloos
maar is nu stil gedooft...
een leven lang zorgzaam geweest
gegeven en geloofd.*

*Een hand die zwaaide als we gingen
en nog vele mooie dingen...
't zijn herinneringen aan ons mam
die voor altijd van ons afscheid nam.*

1/3

*Afscheid nemen
is met zachte vingers
wat voorbij is
dicht doen
en verpakken
in goede gedachten
der herinnering...*

*Afscheid nemen
is verwijlen
bij een brok leven en stilstaan
op de pieken van
pijn en vreugde.*

*Afscheid nemen
is met dankbare handen
weemoedig meedragen
al wat waard is
niet te vergeten...*

*Afscheid nemen
is het moeilijkste
in het leven,
men leert het nooit.
Gelovigen nemen nooit
afscheid van het leven.
Ward Bruyninckx*

1/4

*Wanneer ik morgen doodga
vertel dan aan de bomen
hoeveel ik van je hield,
vertel het aan de wind
die in de bomen klimt
of uit de takken valt
hoeveel ik van je hield.*

*Vertel het aan een kind
dat jong genoeg is
om het te begrijpen,
vertel het aan een dier,
misschien alleen al door het aan te kijken,
vertel het aan de huizen van steen,
vertel het aan de stad hoeveel ik van je hield.*

*Maar zeg het aan geen mens,
ze zouden je niet geloven,
ze zouden niet willen geloven
dat alleen maar een man,
alleen maar een vrouw,
dat een mens een mens
zo liefhad als ik jou.*

2/1

'n Beetje

*Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje.
En alle beetjes die je stierf,
't is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelfs ontgaan,
je zegt : "Ik ben wat moe",
maar op een keer, dan ben je
aan je laatste beetje toe.*

Toon Hermans

2/2

Moeder

*Haar ogen waren blauw, haar haren grijs
ze zei dat ze maar weinig dingen wist
maar wat ze zei, was zo gerijpt... zo wijs.
Wel duizend maal heb ik gedacht : dat is 't !*

*De hoog're dingen speelden bij haar mee.
Zij zag het leven bij een ander licht
ze stond zo vaak te kijken naar de zee
'n glimlach op haar nobele gezicht.*

*Zo kunnen bomen in het landschap staan
in volle rust en helemaal compleet.
Zo is ze ook die avond doodgegaan
en nooit vergeet ik, wat ze voor mij deed.*

Toon Hermans

2/3

*Toch zullen we je blijven tegenkomen;
zeg nooit... het is voorbij !
Slechts jouw lichaam werd ons afgenomen;
niet wie je was, niet wat je zei..*

Toon Hermans

2/4

*Ga nooit heen zonder te groeten
ga nooit heen zonder een zoen
Wie het noodlot zal ontmoeten
kan het morgen niet meer doen
Ga nooit heen zonder te praten
dat doet soms een hart zo'n pijn
Wat je 's morgens hebt verlaten
kan er 's avonds niet meer zijn.*

Toon Hermans

2/5

*Heer,
Wij geloven dat u de Heer bent
van leven en dood.
Die gedachte geeft ons hoop.
Maar als we iemand
die ons dierbaar is verliezen,
hebben wij geen antwoord.
Laat ons Heer
ons leven in uw handen leggen
en leer ons telkens weer
«Uw wil geschiede» zeggen.*

Toon Hermans.

2/6

*Verder van de wereld weg
Elke dag een beetje
Dichter naar de hemel toe
Elke dag een treetje*

Toon Hermans

2/7

*Als ik dood ben
niet die theatrale rouw,
neem wat Franse kaas
wat stokbrood en wat wijn,
ik wil ook niet
in een vaasje op de schouw,
ik wil gewoon
een stukje kerkhof zijn.*

Toon Hermans

2/8

Tijd

*Alles is heimwee
wolken en water
alles is heimwee
naar vroeger - naar later
vroeger is óver
later - een ster
gisteren is oud
en morgen nog ver*

Toon Hermans

3/1

*Strooi uit mijn as
voor alle winden,
dat wat mijn lichaam was
de weg kan vinden
naar alles wat het eens beminde,
naar wolk en zee
en zich daarmee
verbinde.*

Martha A. Muisses

3/2

*Gaan we op restaurant
of maken we een wandeling aan zee...
gaan we ergens naartoe ?
Ja, je zei nooit nee.*

*Je bent nu weg
op een extra lange vakantie.
Weg van, weg van ons...
en de liefde die je gaf aan ieder van ons
dat was je grote gave.*

*Diep in mezelf weet ik na zoveel pijn
dat je nog steeds een prachtige opa zal zijn...*

*Jij, nu wachtend op bezoek...
ja ik weet dat nu aan jou denken
zeker zijn werk al doet.
We zullen je missen.*

3/3

WEGGAAN

*weggaan maakt niet veel geluid,
niet meer dan herfstbladeren
die opstuiven in de wind.
De boom blijft verweest achter
nu zijn stem op het tuinpad ligt
en geluiden dempt,
haast onhoorbaar
je voetstappen
die zich verwijderen.
Alleen wie achterblijft
weet hoe afscheid klinkt.*

Fatima Ualgasi

3/4

BENT U WEL ECHT DOOD

*Bent u wel echt dood ?
vraag ik zacht fluisterend
nader tot uw koude oor
waarop lippen
in gestorven omtrek
verklaren
dat jaren zijn genomen
door intens
van alles genoten.
Onder stralen
van sober goud
wordt het antwoord
gebroken
door tranen op de rand
van vurenhout*

Nikki Deem

3/5

NOOIT DE MOED OPGEVEN

*kun je niet vliegen, loop
kun je niet lopen, ga
kun je niet gaan, kruip
maar blijf nooit stilstaan
nooit dalen, immer opgaan*

*kun je niet lachen, glimlach
kun je niet glimlachen, wees toch blij
kun je niet blij zijn, wees tevreden
maar nooit de moed opgeven
en immer voorwaarts streven*

3/6

*Laat mijn afscheid
een vriendelijk ogenblik zijn,
laat het niet dood zijn,
maar voltooiing na honderd jaar
aardse leven.*

*Laat in deze tijd van Kerst
liefde versmelten in heugenis en
smart in liederen van vrede en licht.*

*Laat de hemelvlucht eindigen
in vleugelvouwen boven het nest.
Laat de laatste aanraking
van uw handen zacht zijn als de bloem
van de nacht !*

4/1

*Als straks het rouwrumoer rondom jou
is verstomd,
de stoet van schuifelende voeten voorbij zal zijn
voelen wij dat er een diepe stilte komt.
Ondanks jouw levensmoed en sterke wil,
na een werkzaam en hard leven
heb je de laatste strijd op moeten geven.
Wij staan met ons verdriet alleen,
jouw plaats is leeg.
..... ging van ons heen.*

*Maar in die stilte zullen we je opnieuw
ontmoeten en telkens weer tegenkomen...
We zeggen te gauw het is voorbij.
Alleen je lichaam is van ons weggenomen,
niet wie je was, niet wat je zei.
We zullen nog lang gesprekken met je voeren,
we zullen samen door het stille landschap gaan.*

*Nu je onze handen niet meer aan kunt raken,
raak je ons hart nog duidelijk aan.
Je bent ons ontglipt en gaf ons weinig tijd
om nogmaals te kunnen zeggen : 'Ik hou van je'.
....., we zullen je missen.*

4/2

*Nog voor we afscheid namen
ben je vredig ingeslapen.
Er viel nog zoveel te beleven
rustig genietend van de zon, de zee en het leven.
Slechts met flarden herinneringen van toen
kan ik onze fijne tijd samen overdoen.*

*Gelukkige momenten bij je gezin, familie en
vrienden
koesterde je als parels van een kroon.
Souvenirs van dit kleine aards geluk
maakten je leven eenvoudig, goed en schoon.
Ondanks alle pijn en verdriet,
de naam "vader" blijf je eeuwig waard.
(Henk Jongeruis)*

4/7

*Als je door verdriet wordt neergeslagen,
het waarom aan niemand kunt vragen;
dan is het goed dat je zoveel goede mensen ziet,
ook al vinden zij de juiste woorden niet.*

4/3

*Nooit vragend, nooit klagend,
haar pijn stil dragend.
Haar handen hebben voor ons gewerkt,
haar hart heeft voor ons geklopt
en zij heeft ons tot het laatst gezocht.*

4/4

*Wij voelden hem langzaam heengaan
terwijl hij tot op het einde
nog intens levend bij ons was.
Hij is er nog altijd, voelbaar, ongrijpbaar,
zichtbaar met de ogen van het verdriet,
tastbaar in de omtrek
van zijn vage gedaante.*

4/5

*Zwaar werden de dagen
en lang duurde de nacht,
hoe moeilijk is het vechten
bij het ontbreken van de kracht.
Maar ondanks je verlies
van de strijd om het leven
heb je ons een heel stuk geluk
en ontzettend veel liefde gegeven.*

4/6

*Geheel onverwacht ging je heen
zonder afscheid te nemen
geen handdruk, geen laatste zoen,
zelfs de bloemen ontbrak de tijd
hun kelken te sluiten en te verwelken.*

*Wij kunnen slechts hete tranen plengen
om ons verdriet te verzachten
ons rood-doorlopen ogen achter onze handen
verbergen en in gedachten je beeltenis
vasthouden en bewaren in droeve eenzaamheid.
(Ugo Verbeke)*

4/8

*O, Grote Here van hemel en aarde
ik ben zo benauwd, geef me uw hand
en breng me weg, maar heel voorzichtig
naar 't verre, wonderbare land.*

W. Vermandere

5/1

*When I am dead, my dearest
sing no sad songs for me :
Plant thou no roses at my head,
Nor shady cypress tree :
Be the green grass above me
with showers and dewdrops wet :
And if thou wilt, remember,
and if thou wilt, forget.*

Christina Rossetti

5/2

*It only took a second
to like you
It only took a minute
to love you
But it will take a lifetime
to forget you!*

5/3

*May the winds of love blow softly
and whisper for you to hear
that we still love and miss you
and wish that you were here
We'll meet again, someday, somewhere.*

5/4

*To some you are forgotten
To others just part of the past
But to us who loved and lost you
Your memory will always last*

5/5

*Fly, fly little wing
Fly beyond imagining
Past the planet and the stars
Escape the sorrow and the pain
And fly again*

5/9

*May your soul rest
May your heart heal
May you feel free
at last*

5/6

Dank an die Mutter

*So gern hätt' ich ein schönes Lied gemacht
von deiner Liebe, deiner treuen Weise;
die Gabe, die für andre immer wacht,
hätt' ich so gern geweckt zu deinem Preise.*

*Doch wie ich auch gesonnen mehr und mehr,
und wie ich auch die Reime mochte stellen,
des Herzens Fluten wallten drüber her,
zerstörten mir des Liedes zarte Wellen.*

*So nimm die einfach schlichte Gabe hin,
von einfach ungeschmücktem Wort getragen,
und meine ganze Seele nimm darin;
wo man am meisten fühlt, weiß man nicht
viel zu sagen.*

Annette Von Droste-Hülshoff

5/7

*You stood resigned
in a garden of snow
under a black sky
the moon and stars
far away*

Then... you had to leave

*May your soul rest
may your heart heal
may you feel free
at last*

*May love find you
in your new garden
wherever
that may be*

5/8

*God looked around His garden and
found an empty space
He then looked down up on the earth
and saw your tired face
He put His arms around you and
lifted you to rest
God's garden must be beautiful
He only takes the best*

6/1

*'k Worde elken dag geboren en
ik sterve op elken dag :
de zonne gaat, en 't leven, mij
in vier-en-twintig stonden,
van 't oosten naar het westen, en
een wonderlijk verdrag
houdt alles, dat er in mij is
en buiten mij, gebonden.*

*Het leven van den mensch is als
het leven van de zon,
die op- en af- en ommegaat,
en wandelt, alle dagen,
den weg, die haar geweest is ;
en uit de zelfste bron,
zoo putten wij, getween, de kracht
om 't leventjen te dragen.*

*Guido Gezelle
Mortis Imago*

6/2

Leven is

*Leven is teruggaan naar gisteren
om achter te laten,
niet zoeken naar morgen
om verder te gaan,
een poosje rusten in de schaduw
zonder antwoord, zonder vraag
en dan kijken naar de zonnestrallen
en weten :
leven is... alleen vandaag.*

6/3

Enkel de zee

*Je sprak in stille woorden
ik hoorde erin het ruisen van de zee
en zag jouw droeve ogen
ze keken me aan... en namen me mee.*

*Ik wist niet waarheen je mij leiden zou,
hoe kon ik dat ook weten?*

*Ik wist enkel de zee,
het ruisen en een leven lang... vergeten.*

6/4

*Ik sla mijn armen om je heen
even ben je niet alleen.*

*Waarom kan dit niet blijven duren...
waarom vertraagt de dag niet even zijn uren?*

*Je zegt dat het wel gaat,
dat het niet geeft dat ik je nu verlaat.*

6/5

*Geef mij nog één dag
en ik laat je zien
hoe mooi de bloemen geel
zijn in de tuin .*

*Bekijk met jou de schelpenkleuren,
het zand en het strand,
de zee en de duinen.*

*Ik vertel jou ook mijn dromen
over toeval en eenzaam zijn
zonder jou.*

*Geef mij nog één dag
dan vertel ik je wel
hoeveel ik zoveel van je hou.*

6/6

Opeens

*En opeens is alles anders
onder dezelfde zon*

*De tijd tikt
onverstoorbaar verder,
het vraagt zich niet af
waarom toch, waarom...*

6/7

*Opa?
Die stille handen traag en niet meer sprekend
die heldere ogen en een mond die zwijgt,
Dat is het beeld van jou dat voor altijd
door mijn gedachten drijft.*

7/1

Au bout de la route

*Au bout de la route, il n'y a pas la route
mais le terme du pèlerinage.*

*Au bout de l'ascension, il n'y a pas l'ascension
mais le sommet.*

*Au bout de la nuit, il n'y a pas la nuit
mais l'aurore.*

*Au bout de l'hiver, il n'y a pas l'hiver
mais le printemps.*

*Au bout de la mort, il n'y a pas la mort
mais la vie.*

*Au bout du désespoir, il n'y a pas le désespoir
mais l'espérance.*

*Au bout de l'humanité, il n'y a pas l'homme
mais l'homme-dieu,
mais la résurrection.*

Joseph Folliet

7/2

*une vie entière - trop courte
belle - mais beaucoup de peines
reçu - donné - perdu
une vie - une mort
un livre plein d'histoires
pour moi - pour tous
pour plus tard - pour toujours*

*een leven lang - en toch tekort
mooi - maar diep verdriet
gekregen - gegeven - verloren
één leven - één dood
één boek vol verhalen
voor mij - voor allen
voor later - voor altijd*

7/5

*La mer est devenu d'huile, le temps s'est arrêté,
tout est devenue froid, même glacial.*

7/3

*Jouw handen hebben veel voor ons gewerkt,
jouw hart heeft altijd voor ons geklopt,
jouw ogen hebben ons tot het laatste gezocht.
De zorg voor je moeder en je echtgenote was
groot.*

*Jouw leven was als dat van alle vaders:
dagen van geluk te midden van jouw gezin,
dagen van leed en verdriet bij ziekte en verlies
van je vrouw.*

*Jou op dat ziekenhuisbed zien liggen was
pijnlijk.*

*Rust nu maar uit na deze lange reis.
We zullen je elke dag missen,
in de kleine en eenvoudige dingen van het leven,
maar in ons hart zal je er altijd zijn ...*

*Tes mains ont beaucoup œuvré pour nous,
ton cœur a toujours battu pour nous,
tes yeux nous ont cherchés jusqu'à la fin.
Tu as bien pris soin de ta mère et de ton épouse.*

*Ta vie fut comme celle de tous les pères :
des jours de bonheur en famille,
des jours de souffrance et de tristesse lors de la
perte de ta femme.
Te voir cloué sur ce lit d'hôpital fut douloureux.*

*Repose-toi maintenant après ce long voyage.
Tu nous manqueras chaque jour,
dans les petites choses simples de la vie,
mais tu seras à jamais présent dans notre cœur ...*

7/4

*Voor alles wat je hebt gedaan
voor alles wat je hebt gegeven
voor de liefde die je hebt betoond
in het leven dat wij hebben geleefd
danken wij u met de volheid van ons hart.*

*Pour tout ce que vous avez fait
pour tout ce que vous avez donné
pour l'amour que vous avez montré
pour la vie que nous avons vécue
nous vous remercions de tout notre cœur.*

8/1

Mama,
dank voor dit rijke leven,
dank voor de talloze boterhammetjes die
je voor ons klaarmaakte,
dank voor de lekkere wortelsoep,
dank voor het engelengeduld waarmee
je ons hebt opgevoed.
Dank voor alles.

(Henk Jongeruis)

8/2

Zijn glimlach
en zijn zorgen zijn voorbij,
zijn lieve aandacht
voor de daagse dingen
die door zijn hoofd
en door zijn vingers gingen,
en alles wat hij was voor u en mij.

Wij kunnen vragen stellen,
maar géén vraag
en ook geen antwoord
doet de pijn vergeten
die wij tesamen om zijn heengaan leden
en die zal blijven schrijven na vandaag.

In zijn dapper rechtgetrokken spoor
naar Gods' oneindig land laten wij lopen
hem achterna,
die hoopte wat wij hopen :
hij is niet meer dan enkele stappen voor.

(Anton van Wilderode)

8/3

Ik ben bang voor wat komen gaat.
Ik laat niet graag los
wat zo aan mij verbonden is.

Ik ben hoopvol voor wat komen gaat
en voel de warmte van het welkom.

Ik hoop dat er enkelen zijn
die met mij op stap willen gaan
en zullen begrijpen
wat mijn woorden niet kunnen zeggen...

8/4

Pa,

Beetje bij beetje moesten we je verlaten
we konden uiteindelijk niet meer met je praten
Die blik, die stilte, dat deed vaak zeer
de pa van vroeger was je niet meer.

Telkens werd je weer iets ontnomen
dat deed jou en ons pijn
Het is een gemis, een stil verdriet
dat je nooit meer bij ons zult zijn.

8/5

God heeft het zo gewild
we mogen niets meer vragen.
Eens wordt de pijn gestild,
die we nu in ons dragen.
Ze zal nooit meer daar zijn en toch nooit weg.
Haar moed is voor ons een lichtend voorbeeld,
het aanvaarden een troost.
We koesteren in herinneringen haar beeld.
Wetend dat ze goed was
geven we haar in Uw handen,
Heer onze God,
wetend dat ze voor altijd
bij U gelukkig zal zijn.

8/6

Jij was voor ons een toonbeeld en
een bron van leven en levenslust,
steeds een frisse lach,
energiek en vol werklust.
In jou verloren wij zo'n mooi mens
en zo'n prachtige echtgenoot, vader en pépé.
Na een moedig gedragen en langdurige ziekte
ben je vredig en rustig in de Heer ontslapen.

8/7

Ik ben moe na de lange reis.
Al wat ik vraag is een rustige slaap
en dromen over hen die ik liefhad.

9/1

*Nooit meer je stem,
nooit meer je lach,
nooit meer samen genieten
van een mooie dag.
Niets is meer hetzelfde in ons leven,
Maar het houden van jou
En alle herinneringen zijn gebleven.*

9/2

Avondgedachten

*'t is goed in 't eigen hert te kijken
nog even voor het slapen gaan
of ik van dageraad tot avond
geen enkel hert heb zeer gedaan
of geen ogen heb doen schreien
geen weemoed op een wezen lei
of ik aan liefdeloze mensen
een wordeke van liefde zei
en vind ik in het huis mijn herten
dat ik m'n armen heb omwonden
rondom een hoofd dat eenzaam was
dan voel ik op m'n jonge lippen
die goedheid lijk een avondzon.
't Is goed in 't eigen hert te kijken
en zo z'n ogen toe te doen.*

Alice Nahon

9/3

*Wij hebben afscheid genomen
van jouw hart
met ons hart.*

*We hebben onze handen
gevouwen om de jouwe
om ze te warmen
een laatste maal.*

*We hebben afscheid genomen
een laatste groet gebracht
onze gedachten bij jou
die we lief hadden
en niet vergeten kunnen.*

Ugo Verbeke

9/4

*'t Is danken als ik ween,
na vader ging ook moeder heen.
Hun lieve leven was voorbij
en 't is danken dat ik ween.
Maar pijnlijk dringt het door tot mij:
kind ben ik voortaan van geen.*

*Alleen nog met gesloten ogen
zie ik, niet zonder pijn,
de zo geliefde beelden
van wie er niet meer zijn;
die zoveel wonden heelden,
zozeer luist'ren konden
en zoveel te zeggen hadden,
ook als ze geen woorden vonden.*

*Vaker neem ik voortaan
't album waarin hun foto's staan...
De vreugd om deze aardse tijd
vermengt zich een beetje
met wat heimwee naar d'eeuwigheid.*

*Ondertussen hoop ik:
in gods handen zijn ze goed.
En dankbaar loop ik
verder in hun spoor
en beseft in 'n gebeden groet:
ze zijn mij maar even voor.*

Leo Daemen

9/5

*De zee werd vlak,
de tijd stond stil.
Alles waar kleur in zat,
werd ijzig en kil.*

*Je lippen werden koud en droog,
je hart bleef staan.
De vlam die vanbinnen brandde
was plotseling uitgegaan.*

9/6

*De wereld is de grote zee
waar jij zoveel van hield.
Rust nu uit in eeuwige vree,
in Gods' veilige haven.*

10/1

*Bij jou kon ik huilen
bij jou was het goed.
Bij jou kon ik schuilen
bij jou voelde het goed.*

10/2

*Ma,
stil en eenvoudig ben je
van ons heengegaan.
Je leven was één en al inzet,
goedheid en genegenheid
voor iedereen.
Je was eenvoudig en vroom,
zelfvergeten, belangeloos dienstbaar.
Je was een mama
om van te houden.
Dank je voor dit alles,
zo zal je altijd bij ons verder leven.*

10/3

*Je strijd is gestreden,
je hebt het ontzettend moedig gedaan.
Niemand weet wat je hebt geleden,
niemand weet wat je hebt doorstaan.*

10/4

*Lieve,
jij mocht zijn wie je was
en zoals je was
met fouten en gebreken
volgens je eigen mogelijkheden
en je mocht het zijn
op jouw wijze
en in jouw uur...
zoals God het had bedoeld.*

10/5

*Midden in 't leven nog zoveel te geven
Idee en plannen te over in één keer voorbij.
Voor ons was je een kei enig in je soort
We zetten ons leven in jouw gedachten voort.*

10/6

*Het verdriet was er al geruime tijd;
het verlies, voor het einde kwam
toen die machteloze verwarringsstrijd
bezit van haar gedachten nam.
Wij voelen mee haar stil verdriet
we rouwen en vergeten niet...*

10/7

*En als ik morgen doodga, huil maar niet.
Ik ben niet echt dood moet je weten,
het is de heimwee die ik achterliet,
Dood ben ik pas als jij die bent vergeten.*

*En als ik doodga, treur dan niet.
Ik ben niet echt dood moet je weten,
't is het verlangen dat ik achterliet,
dood ben ik pas als jij dat bent vergeten.*

*En als ik doodga, huil dan niet.
ik ben niet echt weg moet je weten,
het is maar een lichaam dat ik achterliet,
dood ben ik pas als jij mij bent vergeten.*

Bram Vermeulen

10/8

*Ma,
we danken je omdat je er steeds was,
om wat je voor ons deed,
om wat je voor ons betekent.*

*Wie haar kende hield van haar.
Zij gaf en kreeg vriendschap,
aan velen, van velen.*

10/9

*Elke dag wat dichter naar het eind
Elke dag een beetje van je kracht verkleind
Elke dag wat zwaarder wat je torsen moest,
doch al gaande denkend, eens komt alles goed.
Want moeilijk was de weg...
want hij liep naar de einder toe.
Dan maar even rusten, even rusten bij de bron
waar lang geleden eens je weg begon.*

11/1

*Haar schone leven
zal ons steeds een voorbeeld zijn.
Zij leefde zacht
en groots in eenvoud.*

11/2

De gestorvene

*Zeven maal om de aarde te gaan,
als het zou moeten op handen en voeten;
zeven maal, om die éne te groeten
die daar lachend te wachten zou staan.
Zeven maal om de aarde te gaan.*

*Zeven maal over de zeeën te gaan,
schraal in de kleren, wat zou het mij deren,
kon uit de dood ik die éne doen keren.
Zeven maal over de zeeën te gaan -
zeven maal, om met zijn tweeën te staan.
Ida Gerhardt*

11/3

Wat doet het pijn

*Beetje bij beetje moesten we je verlaten,
we konden op het eind niet meer met je praten.
Die blik, die stilte, dat doet zeer,
de man, de pa, de opa van weleer was je niet meer.
We zagen je stille verdriet,
maar helpen konden we niet.*

*Vandaag verlaat je ons,
krachtige en sterke man van weleer
die vroeger zwoegde voor zijn gezin.
't Is jammer, je bent er niet meer en dat doet zeer.
Plots was je levensavond aan het naderen,
plots was het einde van de tunnel zo nabij
en werden alle wereldse problemen zo banaal.
Je bent van ons heengegaan, in stilte,
van ons allemaal.*

11/4

*Vergeet de zorgen en de tranen.
Vergeet de wanhoop en de pijn.
Er komt een dag, een nieuwe morgen.
Dat we voor altijd samen zijn.*

11/5

*Liefde van een moeder is eindeloos.
Ze wist waarvoor ze koos,
ze heeft begrepen... en gegeven,
zij heeft ons liefde meegegeven.
Zij heeft zo weinig aan zichzelf gedacht,
vaak denken wij, mam, je bent een schat.
We hebben het bij jou zo fijn gehad.*

11/6

*De doodgewoonste dingen
die brachten mij tot zingen.
Ik zong van al het mooie
dat ik zag.
Het dagelijkse leven
was mijn allermooiste gegeven,
in harmonie, op melodie...*

11/7

*Rust nu maar uit, je strijd is gestreden,
je hebt het ontzettend moedig gedaan.
Wie kan begrijpen hoe je hebt geleden,
wie kan voelen wat je hebt doorstaan.*

11/8

*Je hebt geleefd en goed
en niet zoals een ander doet.
Je hebt je eigen weg gegaan
en bent nu vredig heengegaan.*

11/9

*Er zijn geen woorden voor een zieke
van wie je weet; hij redt het niet.
Je streelt zijn wang, je ziet zijn ogen,
je bent bevangen door verdriet.
Toch ben je dankbaar voor zijn einde,
dat na zoveel moedig strijden kwam,
omdat het niet alleen zijn leven
maar ook zijn lijden overnam.*

12/1

«Scout, toujours prêt»

Telle était ta devise;
toujours le premier à servir,
prêt pour les autres à souffrir,
toujours prêt à sourire

Et aujourd'hui, il faut que le soleil luise,
car pour épargner nos peines,
dans la dignité même,
tu étais prêt à mourir.

Papa, papy, tout ce que pour nous tu as fait,
personne ne l'oubliera jamais.

Papa, papy, pour toujours avoir été «prêt»,
simplement, Merci.

12/2

Prière du Parachutiste
Donnez-moi Seigneur, ce qui vous reste.
Donnez-moi ce qu'on ne vous demande pas.
Je ne vous demande pas le repos,
Ni la richesse.
Pas le succès, même pas la santé.
Tout cela, Seigneur, on vous le demande si sou-
vent,
Que vous ne devez plus en avoir.
Donnez-moi Seigneur, ce qui vous reste.
Donnez-moi ce que les autres refusent.
Mais donnez-moi aussi le Courage
La Force et la Foie.

André Zirnheld

Het gebed van een Parachutist
Geef mij Heer, wat U nog overblijft.
Geef mij wat men U nooit vraagt.
Ik vraag U geen rust
Ik vraag U geen rijkdom,
Geen succes, zelfs geen gezondheid.
Dat alles, mijn God, wordt U zodanig
veel gevraagd,
Dat Gij het wel niet meer zult bezitten.
Geef mij, Heer, wat U nog overblijft.
Geef aan mij wat anderen weigeren.
Maar geef mij ook de moed
de sterkte en het Geloof.

André Zirnheld

12/3

Stil en eenvoudig ben je
van ons heengegaan.

Je leven was één en al
goedheid en genegenheid
voor iedereen.

Je waart eenvoudig,
zelf vergeten,
belangloos dienstbaar.

Je waart iemand
om van te houden.

12/5

Eerst is je wereld groot,
je kunt er reizen tot en met
maar heel dicht bij de dood
is hij niet groter dan je bed.

Maar als het wonder is geschied
waarop de mensen hopen,
dan gaat, als je je ogen sluit,
een nieuwe wereld open...

Toon Hermans

12/6

Niets kan de leegte van een afwezigheid vullen,
maar dankbaarheid verandert de pijn der
herinnering in stille vreugde.

12/7

Niemand die weet door welke wonden
je hebt gebloed...
Tastend, zoekend naar beelden van een
geborgten verleden bereikte je de andere oever ver
van winter en leed.
Maar onuitwisbaar blijven voor ons de beelden
van je goedheid, van je medevoelen,
van je bezorgd zijn.

13/1

*Een vader sterft altijd te vroeg,
al wordt hij nog zo oud.
Je bidt dat God hem sparen zal
omdat je van hem houdt.*

*Maar als de jaren knellen gaan,
hij ziek wordt, moe en oud,
bid je dat God hem bij zich halen zal
omdat je van hem houdt.*

13/2

Papa,

*"Waarom" is nu overbodig,
wat telt is dat je nu
tot rust bent gekomen.
Een rust die je na een lange
innerlijke strijd verlangde.*

*Sinds mama er niet meer was
werd de strijd des te heviger.
Je diepste wens was dan ook
terug bij haar te zijn.*

*Weet dat dit afscheid voor ons
moeilijk is, doch dat wij steeds
aan je zijde stonden.
We zullen je nooit vergeten.*

*Mogen jullie samen rusten
in vrede bij God.*

13/3

*Nooit vragend, nooit klagend,
altijd alles voor zichzelf dragend
heeft hij veel voor anderen gedaan.
Bemind en geliefd
is hij van ons heengegaan.*

13/4

*Je probeerde nog even te blijven bestaan,
ons nog even vast te houden,
nog even net niet te gaan.
En toen het licht uit je ogen verdween,
was het nooit meer
zoals voorheen.*

13/5

*Voor alles wat je hebt gedaan,
voor alles wat je hebt gegeven,
voor al de liefde die je hebt getoond
in het leven dat wij hebben geleefd,
danken we u met de volheid van ons hart.*

13/6

*Als een stevige tak
aan de stam van het leven
ben je ontvouwd, blad na blad.*

*Bloesem der hulpvaardigheid,
stralend van ironie,
steun voor alle takken.*

*Gehard door stormen,
gekerfd door de tijd.*

*De wind heeft je nu geknakt,
je bladeren vielen zwijgzaam
op de grond.
Je wist zelf niet
hoe je dit zou doorstaan.*

*Verslagen wachtte je op zonlicht
maar tegen de wind,
kon je niet op.*

13/7

*De dood is niets.
Ik ben alleen aan de overkant.
Ik ben blij, jij bent jij.
Waarom zou ik uit jouw gedachten zijn ?
Omdat je me niet meer ziet ?
Ik ben niet ver, alleen
aan de andere kant van de weg...
Je ziet, alles gaat goed...
Je zal mijn hart terugvinden,
je zal er de zuivere tederheid van vinden.
Veeg je tranen weg en ween niet,
als je van me houdt. Sint-Augustinus*

14/1

Lieve, je was zo welkom;
iedereen keek verlangend naar je uit
maar, hoe onrechtvaardig,
't verliep anders dan verwacht.
Slaap zacht, kleine,
in ons hart zal je altijd bij ons blijven.

14/2

Een kleine vlinder, door het licht verblind
en uit de duistere tuin binnengedwaald
en vertrouweling van bloemen en wind,
die alle wiegelichte kelken kent,
heeft van dit lieflijk rijk zich afgewend.

14/3

Waar je ook bent,
je blijft voor altijd ons lieve kind
en in ons hart is er zonneschijn
omdat we toch je ouders mochten zijn.

14/4

Heel even in onze armen,
maar voor altijd in ons hart.

14/5

Je wandelt naar de maan,
naar de zon, naar de sterren.
Je hand heb ik zachtjes los moeten laten
met zoveel verdriet laat ik je gaan.

14/6

Trots was je toen je mij voor de eerste keer zag.
Graag had ik gevoeld dat ik even in je armen
lag.
Te kort was de tijd dat we elkaar hebben gezien
Van mij krijg je een dikke tien.

14/7

Waarom ?
Wij hadden jou zo graag leren kennen
en lekker willen verwennen.
Reeds voor de geboorte moesten wij je laten
gaan
maar in onze harten blijf je voor altijd bestaan.
Lieve kleine schat,
wat hadden wij je graag bij ons gehad !

14/8

Zo klein en perfekt, die knuistjes en teentjes,
zo licht en zo broos, als een veertje in de wind
met piepkleine nageltjes en mollige beentjes...
een groot wonder ons lieve kleine kind.

Ons nieuwe lieve kind, dat zijn leventje al zo
vroeg heeft moeten achterlaten.
Ons mensenkind die heel hard heeft moeten
vechten voor zijn prille leven en
een dappere, ongelijke strijd, heeft gestreden.

14/9

Zo kwetsbaar klein en sterk tegelijk,
we voelden ons met jou zo rijk.
Maar helaas, het werd te zwaar
en je kon het niet meer aan...
Verscheurd door verdriet moesten we je
laten gaan.
Ook als was je maar even in ons leven,
je hebt ons heel veel liefde gegeven.
Ondanks al het gemis en de pijn
zal je voor eeuwig bij ons zijn.

14/10

Je kwam en ging een korte weg,
een vluchtig spoor in 't aardse land.
Vanwaar... Waarheen ?
Wij weten slechts :
vanuit Gods' hand tot in Gods' land.
Tot later.

15/1

Schoonheid
is een vorm van vrijheid,
verplichting tot vliegen.
Vogelvrij zijn
is een vorm van gevaar
die opwindend als schoonheid is.
Neerstrijken
is als een gebaar van buigen
voor het onafwendbare,
de schoonheid van het tragische ogenblik.

De poging van de gevangen duif
is een bron van schoonheid,
vrijheid blijft zolang ze niet gebruikt wordt.
Schoonheid is de bron die straalt, gestold.
(Mark Insingel)

15/2

Mama,
Zover we konden, zijn we met je meegegaan.
De laatste fase wou je alleen doorstaan.
Je was een schat voor ons allen.
Je te moeten missen, zal ons zwaar vallen.
Diep trots zijn wij zo'n moeder en oma
te hebben gehad.
Je blijft altijd bij ons, diep in ons hart.
Je zag het leven in een vrolijk licht.
Je was de zon, een bloem, een vriendelijk gezicht.
Je deelde ons je geluk hier op aarde.
Je eenvoud blijft voor ons een echte waarde.
Je lach en blijdschap zullen verder leven.
Mama, bedankt voor alles wat je hebt gegeven.

15/3

Hij hield van het leven
Hij genoot van het leven
Hij hield van de mensen
Hij zocht hun gezelschap
Nu is hij er niet meer
en heel veel mensen zullen hem missen.
Wij zijn dankbaar
om wat hij voor ons is geweest.

15/4

Oud worden maar jong blijven,
kleine kinderen aan de hand
Spelend aan het Noordzeestrand.

Oud worden maar blij blijven.
Kunnen genieten van het kleine
en oog voor het fijne.

Oud worden maar dankbaar blijven.
Gevoelig worden, soms een traan.
't Was toch zo goed, 't heeft deugd gedaan.

15/5

Ik wou nog afscheid van je nemen,
nog één woord
toevoegen aan mijn leven,
nog even opstaan uit de dood;

Mocht er een overkant,
een lichtplek zijn
vanwaar ik je kan groeten
af en toe;

Mocht ik niet helemaal verloren gaan,
zou iets van mij, ik weet niet hoe,
blijven bestaan
en jou tot leven strekken
en ten goede komen
als gloed van de zon
als twijgen aan de bomen
als water uit de bron.
(Huub Oosterhuis)

15/6

Toen ik je dood vernam wist ik nog niet
dat het zo onherroepelijk zou zijn.
Het leek eerder een kil bericht
en buiten hoorde ik de regen.

Ik dacht: het is de waan, het
is de zee die in haarzelf berust.
Nu weet ik beter:
als alle woorden uit mij zijn geweken
zal het nooit
stiller zijn dan jij.
(Bart Vonck)

16/1

*De l'au-delà, veille sur tous ceux que tu aimes.
Nous avons encore une longue route à faire ensemble
et tant à réaliser pour notre bonheur.
Notre amour était notre joie de vivre.
Du fond de mon cœur je te dis : "Je t'aime".*

*Wil je van hierboven zorg dragen voor de mensen die je liefhebt.
We hadden nog een lange weg te gaan en nog zoveel te realiseren voor ons geluk, samen.
Onze liefde was onze levenslust.
Vanuit de grond van mijn hart zeg ik je : "Ik hou van jou".*

16/2

*Une vague, un navire, une tempête,
S'entrelèlent indéfiniment dans mon cœur.
Une fleur s'ouvrant délicatement en fête,
Apporte joie, amour et bonheur en mon cœur.*

*Un océan de larmes coule dans mes veines,
Une lueur sur une pirogue déferle en moi.
Mon sang se glace lentement en simple haine,
Parce que je souffre du manque de mon roi.*

*Il s'éloigne indéfiniment du rivage,
Emportant a bord la flamme de notre amour,
Echappant à une souffrance sans nuages.*

*Et maintenant, il revit jeune chaque jour,
Tel l'immortel phoenix rejaissant des cendres,
Alors que je devrais à jamais l'attendre..*

16/3

*Si la mort est le but, pourquoi donc sur les routes
Est-il dans les buissons de si charmantes fleurs ?
Et lorsqu'au vent d'automne elles s'envolent
toutes,
Pourquoi les voir partir d'un oeil momifié de pleurs ?*

*Si la vie est le but, pourquoi donc sur les routes
Tant de pierres dans l'herbe et d'épines aux fleurs,
Que, pendant le voyage, hélas ! nous devons toutes
Tacher de notre sang et mouiller de nos pleurs ?*

16/4

*Ah ! le cours de mes ans ne peut que faire envie :
Je ne maudirai pas le jour où je suis né.
Si Dieu m'a fait souffrir, il m'a beaucoup donné,
Je ne me plaindrai pas d'avoir connu la vie.*

*De la félicité que j'avais poursuivie
Le trop vaste horizon s'est aujourd'hui borné,
J'attends, calme et rêveur, ce qui m'est destiné ;
Qu'importe l'avenir ? mon âme est assouvie.*

*L'arbre de ma jeunesse était ambitieux,
Fou d'espoir et de sève, hélas ! et les orages,
Secouant sa verdure, en ont semé les cieux...*

*Mais le doux souvenir est le glaneur des âges,
Et l'oubli n'a jamais si bien tout effacé
Qu'il ne reste une fleur dans le champ du passé*

16/5

*Il pleure dans mon cœur
Comme il pleut sur la ville ;
Quelle est cette langueur
Qui pénètre mon cœur ?*

*Ô bruit doux de la pluie
Par terre et sur les toits !
Pour un cœur qui s'ennuie,
Ô le chant de la pluie !*

*Il pleure sans raison
Dans ce cœur qui s'écoeur.
Quoi ! nulle trahison ?...
Ce deuil est sans raison.*

*C'est bien la pire peine
De ne savoir pourquoi
Sans amour et sans haine
Mon cœur a tant de peine !*

16/6

*Pense à moi et souhaite moi
d'être toujours très près de toi.
Parle moi, éloigne la souffrance,
je serai toujours là pour toi.*

17/1

*Nu draagt het water jou
op handen van golven,
op deiningen van liefde
die stromen langs jouw romp,
onder zoveel kransen
van zonlicht bedolven.*

*Jouw ledematen kraken
omdat hout op water leeft
en wie de hunker heeft
om verderop te raken
neemt roer en roeispaan tot vriend.*

*Jouw huid
op spiegels van verlangen;
wij hebben deze rust verdiend,
het schip, jouw egotrip
en mijn gezangen*

erik lauwers

17/2

*Den avond komt zo stil, zo stil,
zo langzaam aangetreden,
dat geen een weet wanneer de dag
of waar hij is gegleden.
't Is avond en 't is rustens recht.*

17/3

*Mijn leven onder jullie
was mijn vreugde-pijn
het werk van mijn handen
de inzet van mijn krachten
de zorg voor mijn dierbaren
wilden mijn manier zijn
om van Gods trouwe liefde te spreken.*

*Vol vrede-dank was mijn sterven
het werk was goed
anderen zetten zich in voor ons
dierbaren zorgden voor mij
evenzoveel tekens
van Gods trouwe liefde
die Hij ook nu toont
doorheen de dunne grens
van dood naar leven*

17/4

*Los en vrij dat werd ik heden,
en hetgeen ik 't meest ontzag,
't gaf mij, oud en stram van leden,
weer de jonge, vrije dag... (G.G.)*

17/5

*De wind ging liggen,
de blaadjes kwamen tot rust.
Je glimlach was verdwenen,
je leek niet verrast noch dankbaar.
Je leek niet bang en niet onbevreesd,
niet tevreden en niet ontevreden...
't Was rustenstijd...
Je was klaar.*

17/6

*Het greep ons aan dat mama zou gaan
maar toch bleef zij strijden,
zoals vroeger in harde tijden.
Bij haar kinderen wou ze blijven,
doch in rust en met liefde omringd
is mama heengegaan.
Mama, bedankt voor alles.*

17/7

*Liefste,
dank voor zoveel stille moed en levenskracht,
voor je nooit verminderde opgewektheid en
optimisme,
voor je geloof in de goedheid,
voor je voorbeeld en werklust,
voor je tevredenheid in alle omstandigheden.
Altijd was alles goed,
gelijk bij wie of waar je was.
Dank voor je "dank je wel" aan degenen
bij wie je de laatste levensjaren zo goed verzorgd
werd.
Liefste,
je was voor ons een zonnetje.
Je was altijd blij en welgezind.
We hadden toch zo'n grote plaats in je hart...
en jij in de onze.
We zullen je missen.*

18/1

*Ik keek door het venster maar je was er niet,
de kamer schijnt eensklaps te groot geworden
met weggeschoven stoelen, lege borden...
je bril ligt in je boek, vergeet hem niet.*

*Van ergens dringt je stem nog tot mij door,
ik weet het al, je bent waarschijnlijk boven.
Ik zal het kraken van de treden horen...
je woorden zijn je altijd even voor.*

*De deur staat op een kier, je komt terug,
je was alleen maar weg om iets te halen.
Het duurt zo lang, mijn ogen staan vol tranen...
een rilling glijdt stilletjes over mijn rug.*
(vrij naar A. van Wilderode)

18/2

*Als het lichaam niet meer wil
en het leven wordt een lijden
kan men dankbaar zijn
dat God het komt bevrijden*

18/3

*Voor ik mijn ogen heb gesloten
heb ik van een avontuurlijk leven genoten.
Veel heb ik gezien, veel mocht ik beleven,
ik heb de berg beklommen
die jullie nog moeten gaan
Huil daarom niet vrienden
ik ben nu enkel voor het laatst op reis gegaan.*

18/4

*Kort was je tijd
Groot was je inzet
Opgewekt en spontaan
Ben je van ons heengegaan*

18/5

*Haar sterven is zo moeilijk te verwerken
Haar leven was ons zoveel waard
Zij was een van de stille, geestelijk sterken
Die iedereen, alleen zichzelf niet spaart*

18/6

*Als je ouder wordt
en niet meer weet waar je bent
Als je mensen ziet
maar ze niet echt meer herkent
Als je toch blijft strijden
om bij ons te leven
Dan hopen wij
dat je nu de rust is gegeven*

18/7

*Nu moet ik verder, zonder jou
je stem zal ik nooit meer horen
Nooit meer je arm om me heen
ik voel me hopeloos alleen
De mooiste herinnering zal zijn
mijn leven met jou, dat was fijn*

18/8

*Aan het einde van een leven
van werken en zorgen
zich in alle tijd bij God wetende geborgen,
viel het licht weg en werd zorgen wachten
onrustig, bezorgd, met afnemende krachten.
Tot het eind heeft hij steeds aan ons gedacht
zo heeft hij zijn leven in liefde en zorgen
volbracht*

*Hoe je 't afscheid ook wilt begrijpen,
't is een laatste hand, de pijn nu het meest
en huilend aan de kant besef je veel te laat
hoe fijn het is geweest....*

18/9

*Nooit meer jouw lieve lach,
nooit meer een vrolijk "goede dag",
nooit meer zal nog iets hetzelfde zijn.
Nooit meer even, zo ontzettend klein.*

18/10

*Jij was liefde, jij was enig...
als echtgenoot, als vader, als opa.
Onvergetelijk ben jij.
Bedankt voor alles.
Wij zullen je heel erg missen.
Tot weerziens.*

19/1

*Ik was er niet op voorbereid
het ging allemaal zo vlug
waarom gunde hij ons niet nog wat meer tijd
kom alsjeblieft nog even terug*

*Ik kan hem niets meer zeggen
ik kan hem niets meer vragen
de herinnering aan hem
zal echter nimmer vervoagen*

*Geef me nog eenmaal
voor de allerlaatste keer
de kans afscheid te nemen van hem
en verzacht daarmee dit onbegrijpelijke zeer*

19/2

*Zijn ogen kijken ons niet meer aan
zijn arm zwaait ons niet meer uit
hij is nu van ons heengegaan
ook al zien wij hem niet meer
zijn stem horen wij, steeds weer
voor hem nooit meer zorg en pijn
hij blijft in onze gedachten
hij zal voor altijd bij ons zijn*

19/3

*Je moeder blijft je moeder
zo eigen en vertrouwd
je wilt haar niet graag missen
omdat je van haar houdt*

*Maar eens dan komt de dag
dat je haar moet laten gaan
je verstand zegt dat het goed is
maar in je ogen blinkt een traan*

19/4

*Je bent er niet meer
en toch zal ik je groeten
je elke dag weer
vele malen ontmoeten
je handen, je lippen, je lach
je bent bij me
iedere dag*

19/5

*Zijn stem zwijgt voor altijd
zijn ogen voorgoed gesloten
de oneerlijke strijd heeft hij voor ons besloten.*

*Ik weet, hij is niet meer
maar begrijpen doe ik het niet
waarom kwam hij niet weer
toen hij ons hier achterliet*

*Het gebeurde te snel
hij ging te vroeg
ik heb je nodig
we hadden nog zoveel voor de boeg*

19/6

*Als het leven lijden geworden is
De kans op beter worden hier niet is
Dan zal ik naar een plek toegaan
Waar ziekte en pijn niet meer bestaan*

19/7

*Ondernemen en werken, dat was jouw leven
altijd het beste en harmonie nastreven.
Toen het werk was gedaan
en jij meer wilde geven,
velde het lot jou voor het leven.
Die stilte viel zwaar,
duurde lang als de nacht.
Hoe moeilijk was het vechten
bij het ontbreken van de kracht?
Bij het verlies is de rust die jij hebt gekregen
een troost voor ons, die jij...
zo'n mooi voorbeeld hebt gegeven.*

19/8

*Langzaam ben je van ons weggeleden
Elke dag een beetje meer
Telkens werd je weer iets ontnomen
Dat deed jou en ons zeer
Het is een gemis, een stille pijn
Dat je nooit meer bij ons zult zijn*

20/1

*Als het rouwrumoer rondom jou is verstomd,
de stoet voorbij is, schuifelende voeten,
dan voel ik dat er een diepe stilte komt,
en in die stilte zal ik jou opnieuw ontmoeten.*

*En telkens weer zal ik je tegenkomen,
we zeggen veel te gauw, het is voorbij,
Hij heeft alleen je lichaam weggenomen,
niet wie je was, en ook niet wat je zei.*

*Ik zal nog altijd grapjes met je maken,
we zullen samen door het stille landschap gaan,
nu je mijn handen niet meer aan kunt raken,
raak je mijn hart nog duidelijker aan.*

Toon Hermans

20/2

*Ik meen je wel eens achter in de tuin
te zien, je staat daar zonder te bewegen
in doffe kleuren, vol grijs en bruin.
Heb ik je plots weergekregen ?*

*Ik loop dan zacht naar je toe,
je kijkt me aan en lacht heel even,
ik wil je betasten, maar dat is taboe,
je ook maar even voelen is me niet gegeven.*

*Wanneer ik dan opnieuw het huis inga
en je lege plaats nog ijler vinden moet,
is het alsof ik het zoveelste boek dichtsla
waarin ik met verdriet en schimmen word beboet.*

20/3

*De leegte zonder jou
is met geen pen te beschrijven
De leegte zonder jou
zal altijd bij ons blijven
Maar veel fijne herinneringen
verzachten onze smart
Voorgoed uit ons midden
maar altijd in ons hart*

20/9

*Achter elke traan die blinkt,
schuilt een glimlach van herinnering...*

20/4

*Ik zal aan het einde van het pad
altijd op je wachten...
en ik zal elke stap die je neemt gadeslaan.
Ik ben met jou, met ieder van jullie,
elk ogenblik van de dag,
want ik woon in jullie hart*

20/5

*De dood is geen warmte, geen ijzige kilte.
De dood is een veilige heilige stilte.*

20/6

*Voortleven in de harten van onze
nabestaanden, is niet echt sterven*

20/7

*Denk aan mij en wens mij altijd heel dicht bij.
Praat met mij, verdring de pijn,
ik zal er altijd voor je zijn.*

20/8

*Rust maar zacht
rust maar op de wind van morgen
die in jouw diepe slaap
alleen voor jou zal zorgen.*

*Rust maar
rust maar in de verte
waar nog steeds jouw stem te horen is
als een nieuw begin.*

*Rust maar
rust maar waar het veilig is,
waar het kwaad je niet meer achterhalen kan.*

*Rust maar
wij blijven wel bij jou
en zullen je naam weer noemen*

*Rust maar
rust maar zacht
rust nu maar.....*

21/1

*Aan de overkant van het meer
zal ik je weer ontmoeten
als ik mag varen met het veer
en jou voor eeuwig mag begroeten*

*Maar mijn tijd is nog niet gekomen
ik mag nog niet gaan
moet het doen met van jou dromen
ver van jou vandaan*

21/2

*Soms, zomaar, denk ik weer aan jou,
wanneer de bomen weer bloesems draagt.
Wanneer de wind niet meer in stormen
langs de hemel jaagt,
dan denk ik weer aan jou.*

*Wanneer ik meen
dat mijn gedachten rusten,
wanneer ik vreemde wateren zie
en stille stranden langs verre kusten,
dan denk ik weer aan jou.*

21/3

*Zomaar, even
een klein ogenblik
een moment, een stukje leven
opeens weer terug...
bewaard gebleven
in de donkere delen van mijn geest
dan ben je plotseling zo dicht bij mij
alsof je nooit bent weg geweest.....*

21/4

*Afscheid nemen van een vader en opa doet pijn,
want als voorheen zal het nooit meer zijn.
Eens komt eenieder hier voor te staan
en moet je wat je dierbaar is toch laten gaan.
De lege plek in ons midden moeten we
accepteren,
op fijne herinneringen zullen we moeten teren.
Gelukkig die zijn er in overloed
en daaruit putten we onze moed.
Hij heeft ons zoveel liefde gegeven
en zal altijd in onze harten verder leven.*

21/5

*Terugkomst....
Als je iemand hebt verloren
doet dat altijd vreselijk pijn.
Je leven staat op zijn kop,
je wilde nog jaren samen zijn.*

*Toch op den duur
slijt vaak het verdriet,
maar gelukkig
de herinnering niet.*

*Al die mooie momenten samen
komen terug in je geest,
zodat het af en toe lijkt
of men nooit weg is geweest.*

*Mijn tranen vallen op je koude handen,
wanneer ik naar je kijk.
Telkens denk ik aan die handen,
nooit meer onder handbereik....*

21/6

*Jouw verlies was er al voor het einde
de rouw, voordat je afscheid kwam,
toen die zekere verwarring bezit van
jouw gedachten nam.
Wij voelden mee met jouw stil verdriet.
Nu rouwen wij, maar treuren niet.*

*Nu moeten we verder zonder jou.
Je stem zullen we nooit meer horen,
nooit meer jouw armen om ons heen.
Wij voelen ons hopeloos alleen.*

*De mooiste herinnering zal zijn
ons hele leven met jou...
het was zo fijn.*

21/7

*Je vader blijft je vader
zo eigen en vertrouwd
Je wilt hem niet graag missen
omdat je van hem houdt
Maar eens dan komt de dag
dat je hem moet laten gaan
Je verstand zegt dat het goed is,
maar in je ogen blinkt een traan.*

22/1

*Veel tranen
om iemand die is heen gegaan.
Veel tranen
om iemand die in onze harten
zal voortbestaan.
Veel tranen
om dat alles zeggende moment,
dat ons doet beseffen...
dat je voor eeuwig bij ons bent*

22/2

*Waarom voel ik me zo alleen en verlaten
met al die mensen om me heen?
Ze willen er voor mij zijn, zeggen ze,
maar toch voel ik me zo klein.
Ook al doen ze nog zo hun best om mij te helpen,
ik ben verdrietig als de pest
om jou mijn*

22/3

*Wat moeten wij zonder jou.
Wat moeten wij nu alleen.
Er waren zoveel toekomstplannen.
Veel heb je ons gegeven
Veel heb je voor ons betekend.
Plotseling uit ons leven verdreven.
Steeds blijf je in ons hart verder leven.*

*We hadden nog zoveel plannen,
we wilden zoveel doen.
Maar zonder jou zal mijn
leven niet meer zijn als toen.*

22/4

*Wij willen je rust gunnen,
al is vol droefheid ons hart.
Je lijden zien en niet kunnen
helpen dat was onze grootste smart.
Zwijgzaam..... stil en zonder vragen,
wilde jij je ziekte dragen.
Je vocht met al je levenskracht,
voor elke nieuwe dag en nacht.
Zo ben je langzaam..... moegestreden,
uit ons midden weggeleden.
En na een dappere, maar ongelijke strijd,
uit je lijden nu bevrijd.*

22/5

*Een mengeling van pijn en tranen
slechts af en toe een sprankje hoop
Gedreven door een sterke wilskracht
hoewel het onheil nader sloop
Je gedachtenis zal immer blijven
te vroeg ben je van ons heengegaan
We houden van je en zijn je dankbaar
voor alles wat je hebt gedaan*

22/6

*Zomaar de lach van een spelend kind,
zomaar een groet van een kennis of een vriend,
zomaar de wisseling van dag en nacht,
en dan plots.....zomaar het einde,
net toen je het niet had verwacht.*

22/7

*Een moeder is vaak een
rots in de branding,
altijd sterk, altijd paraat.
Daarom is het best heel moeilijk
dat ze me hier op aarde verlaat.
Ik heb mijn moeder niet verloren,
daarvoor gaf ze mij teveel.
Wat zij me zei dat blijf ik horen,
van wat ik ben is zij mijn deel.
Ik kom haar overal tegen, in wat
ik doe en wat ik laat.
Zij was en blijft
voor mij een zegen
waarvan het spoor steeds
verder gaat.*

22/8

*Jij ging door dalen in je leven,
klom eruit, toonde ons je kracht,
steeg, zag de zon weer schijnen
en schonk ons je warmte
en genegenheid.
Graag hadden we hier nog
langer van willen genieten.
Onderweg naar verwezenlijking
van een wens,
werd je leven abrupt beëindigd.
Ons rest je kunst en
dierbare herinneringen.*

23/1

Niets blijft duren
niet de vuren
niet de muren
van het ouderlijk huis
niet de kinderen in de straat
niet de vrienden 's avonds laat
niet de vogels in de bomen
niet de dag die nog moet komen
niets blijft duren
tenzij
die onrust diep in mij
dat onophoudelijk geruis

Gilbert Coghe

23/2

God,
De dagen van het voorjaar lijken kort,
met licht en donker en langdurig regen.
Ik kan mij nog maar nauwelijks bewegen
wanneer mijn adem moe en moeilijk wordt.
Gedaan en ruimschoots werd wat in de macht
van mensen ligt en toegewijd vermogen.
De zorg van artsen over mij gebogen
om te beproeven wat de pijn verzacht.
Schier ligt mijn lichaam tevergeefs gebaad
in bekkens van stilte en rust.
Genezen eindelijk en alleen gelaten
door de verlossing van de lange slaap.

Anton van Wilderode

23/3

Dierbaar
door jouw warmte,
bijzonder door jouw eenvoud,
aanwezig door jouw zijn voor mij
bewaar ik onze liefde
in mijn hart,
zoals een oesterschelp
de parel omhult.

23/4

Elke pijn voor jou was een gevecht,
een strijd die je verloor, maar onterecht.

23/5

Sterf niet met mij.
Als je mij nog iets wilt geven,
dan zou ik vragen :
sterf niet met mij, omhels het leven.
Je mag bedroefd zijn, maar wanhoop niet,
verdrink niet in te groot verdriet.
Als je mij nog iets wilt schenken,
dan zou ik willen :
blijf toekomst zien, blijf hoopvol denken,
zodat je uitgroeit en voluit leeft,
het leven alle kansen geeft.

El Partiro - Andrea Bocelli

23/6

Afscheid
Ergens boven de wolken
is het leven anders.
De zon gaat nooit meer onder.
Er is geen vroeger meer of later.
Je bent er altijd,
zo ver weg en zo dichtbij.
nergens op de wereld
is er een kracht
die sterker is dan
waar jij nu bent.
We kunnen hem niet zien,
alleen vermoeden,
soms ook voelen,
dromen en hopen
dat jij gelukkig bent.

23/7

Ik heb jouw naam
in het zand geschreven,
maar de golven hebben die uitgeveegd.

Ik heb jouw naam
in een boom gegrift,
maar de schors is afgevallen.

Ik heb jouw naam
in het marmer gebeiteld,
maar de steen is afgebroken.

Ik heb jouw naam
in mijn hart geborgen
en die voor altijd bewaard.

(naar V. Deschacht)

24/1

*We zien je handen voor ons liggen
eens zo vaardig... nu zo stil.
Duizend dingen, duizend zaken
die wij nu opeens nog weten willen...
't is zo stil.*

*We willen met je praten, je horen vertellen
maar weten... het kan niet meer.
In onze gedachten zal je altijd bij ons blijven,
we zullen je missen, elke dag weer.*

24/2

Pa,

*Stil ben je van ons heengegaan,
je lieve hart is stil blijven staan,
het was zo moe en aan rusten toe.*

*Jij was een man van weinig woorden
maar van de daad
en je stond voor iedereen paraat.
Vrouw en kinderen waren jou heilig...
met pa in huis was iedereen veilig.*

*Hoeveel we je zullen missen
hoeven we niet uit te leggen
maar we willen toch nog eens zeggen :
Pa, je was een man om van te houden.*

24/3

*Terwijl jij weg bent
en mij enkel leegte laat
vermoed ik onverwoord
dat je nog steeds bestaat...
Dat ik je nog kan horen
en nog met je kan spreken...
want alle liefde die er was
kan zelfs de dood niet breken.*

24/4

*Waarom is het ons niet gegeven
dat jij kon blijven in dit leven ?
Waarom doet het ons zo'n pijn
dat je niet meer bij ons kan zijn ?*

24/5

*Moeder,
Wonderschone hemelgift,
in mij blijft uw beeld van vuur gegript,
klaarder dan het puurste voorjaarslicht.*

*Je gaf me lichaam, ziel en zeden,
alles in dit leven dat ons samen bond
en werd er op mijn hart getreden,
jij was de balsem op mijn wond.*

*Jij leeft en groeit in mij met de jaren
en dankbaar zal ik jou in mij bewaren.*

Emmy Swerts

24/6

*Het diepste verdriet wordt zo dikwijls verzwegen
Voor het diepste geluk schieten woorden tekort
We zijn met ons diepste verlangen verlegen
Waar het liefste bezit slechts herinnering wordt.
Toon Hermans*

24/7

*Plotseling ging jij heen.
Nu zijn wij alleen.
Onuitsprekelijk verdriet.
Vergeten zullen wij je niet.*

24/8

*Ze kende vreugde
ze kende verdriet
ze kende liefde
ze kende ziekte
ze kende vrede
ze kende pijn
In alles was ze dapper en oprecht,
zoals ze heeft geleefd is ze ingeslapen.*

24/9

*De herinnering is het enige paradijs
waaruit je niet kunt verdreven worden.
Sartre*